

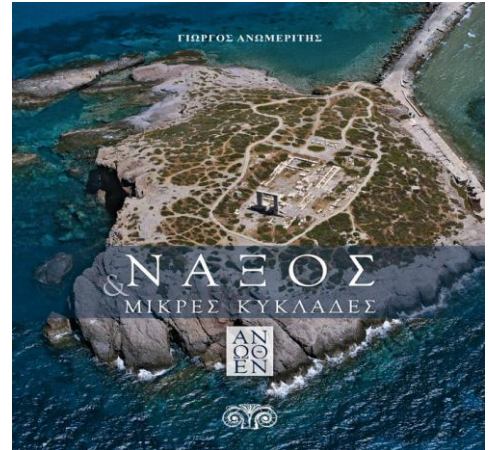
ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 27.10.2010

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

**ΝΑΞΟΣ και
ΜΙΚΡΕΣ ΚΥΚΛΑΔΕΣ
ΑΝΩΘΕΝ**

Επιμέλεια – Πρόλογος: Γιώργος Ανωμερίτης
Φωτογραφίες: Γιάννης Γιαννέλος
Λεύκωμα, σελίδες 221, διαστάσεις 23,5 x 24 εκ.
Γλώσσα έκδοσης: Ελληνικά
Εκδόσεις Μίλητος, 2010
ISBN 978-960-464-173-4

Σε ένα καλαίσθητο λεύκωμα 221 σελίδων με 166 φωτογραφίες κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις **ΜΙΛΗΤΟΣ** στη γνωστή **σειρά ΑΝΩΘΕΝ** ένα ακόμη πολυτελές λεύκωμα για τη Νάξο και τις Μικρές Κυκλάδες (Ηρακλειά, Σχοινούσα, Κουφονήσια, Δονούσα, Κέρος).

Το βιβλίο, το οποίο προλογίζει και επιμελήθηκε ο **Γιώργος Ανωμερίτης** εμπλουτίζεται από 42 ποιήματα Ναξίων ποιητών (Ιάκωβος Καμπανέλλης, Γεώργιος-Αλέξανδρος Μαγκάκης, Μανώλης Γλέζος, Στέφανος Ψαρράς, Ελένη Τουμπακάρη, Σοφία Ν. Σφυροέρα, Ιάκωβος Ψαρράς, Μιχάλης Περιστεράκης, Μαρία Γρατσία-Θεωνά, Ψαρροστέφανος, Στέφανος Πολυκρέτης, Διαλεχτή Ζευγώλη-Γλέζου, Ειρήνη Μαστοροπούλου-Ναυπλιώτη, Παρασκευή Μπαρδάνη και Γιώργος Ανωμερίτης). Τα ποιήματα είναι επιλογή του Γιώργου Ανωμερίτη από το βιβλίο του Στέφανου Ψαρρά «Ανθολογία Ναξίων Ποιητών» (Εκδόσεις Grafopress), του Γιώργου Ανωμερίτη «Οκτάνεμα» (Εκδόσεις Γαβριηλίδη) και το βιβλίο του Γεωργίου-Αλέξανδρου Μαγκάκη «Λόγος Πράξη» (Εκδόσεις Παπαζήση).

Όλες οι φωτογραφίες, οι περισσότερες ολοσέλιδες και δισέλιδες, έχουν ληφθεί από το ελικόπτερο R44 με πιλότο τον Χρήστο Νικολόπουλο και φωτογράφο τον Γιάννη Γιαννέλο τη διετία 2009-2010.

Ο Γιώργος Ανυμερίτης, ο οποίος από τις εκδόσεις ΜΙΛΗΤΟΣ εξέδωσε πρόσφατα δύο ακόμη βιβλία του για τη Νάξο («Βυζαντινό Πάρκο Τραγαίας – Ένας θρησκευτικός “Μυστράς” στην Κεντρική Νάξο» (2009) και «Το Κάστρο της Νάξου και οι εκκλησίες του – Ένας διαχρονικά ενεργός Μεσαιωνικός οικισμός») ναξιακής καταγωγής από πατέρα, γνωστός για την πολιτική του ιστορία και την ποιητική του δουλειά, αποτυπώνει με τη δική του ευαίσθητη ματιά τον έγχρωμο χρόνο ενός πολυπολιτισμικού αναπτύγματος, όπως η διαχρονική ιστορία της Νάξου και των Μικρών Κυκλάδων, από τα σπλάχνα των οποίων γεννήθηκε ο Κυκλαδικός Πολιτισμός, ο οποίος με τη σειρά του γέννησε τον Ελληνικό Πολιτισμό.

Μετά από το συμπυκνωμένο αισθητικό του λόγο, δεν κρύβει κλείνοντας στον πρόλογό του την αγωνία του για την καταστροφή του περιβάλλοντος. «Όταν κοιτάζω τη Νάξο από ψηλά χαμηλώνω τα μάτια, από σεβασμό στην ομορφιά που δημιούργησαν οι ανώνυμοι και οι πολλοί στους αιώνες με αγώνες. Και τ’ αγριανοίγω, όταν κυτάζω εκείνους που φτιασιδώνοντας την σήμερα, τη γερνάνε.» Για να κλείσει δίνοντας στο ανέλπιδο, την ελπίδα του Εμείς: «Αυτές οι εικόνες, οι σκέψεις κι αυτές οι λέξεις ενέχουν μίαν εντολή: να σώσουμε αυτό που μας εμπιστεύτηκαν οι πρόγονοί μας, με την ελπίδα να φτάσουμε στο ανέλπιδο. Χωρίς να εμποδίζουμε τα κατορθώματα και τις ανάγκες της εποχής μας, αρκεί να σεβόμαστε αυτό που κληρονομήσαμε και με σεβασμό να προχωράμε. Να πιστεύουμε στο καινούργιο, χωρίς ν’ αλλαξοπιστούμε. Μόνο που η σωτηρία είναι αποτέλεσμα αγώνων κι όχι κατανομή εξουσιών ή προσταγές θεών. Και θέλει, παραφράζοντας και πάλι το Νίκο Καζαντζάκη, να καταλάβουμε ότι το Πνεύμα της Νάξου δεν λέγεται Εγώ· λέγεται: Όλοι Εμείς. Κι ότι το πνεύμα το συλλογικό πρέπει να το κουβαλάμε, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον από κοντά, κι όχι ο καθένας χωριστά και “άνωθεν”.»

Ένα ακόμα βιβλίο προσφορά και προβολής των νησιών μας.